

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Første Afdeling)

11. april 2019 *

»Præjudiciel forelæggelse – område med frihed, sikkerhed og retfærdighed – retligt samarbejde i civile sager – Lugano II-konventionen – retternes kompetence og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område – afdeling 5 i afsnit II (artikel 18-21) – kompetence i sager om individuelle arbejdsaftaler«

I sag C-603/17,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Supreme Court of the United Kingdom (Det Forenede Kongeriges øverste domstol) ved afgørelse af 20. oktober 2017, indgået til Domstolen den 20. oktober 2017, i sagen:

Peter Bosworth,

Colin Hurley

mod

Arcadia Petroleum Limited m.fl.

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling),

sammensat af vicepræsidenten, R. Silva de Lapuerta (refererende dommer), som fungerende formand for Første Afdeling, og dommerne A. Arabadjiev, E. Regan, C.G. Fernlund og S. Rodin,

generaladvokat: H. Saugmandsgaard Øe

justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 13. september 2018,

efter at der er afgivet indlæg af:

- P. Bosworth og C. Hurley ved A. Briggs og D. Foxton, QC, barrister R. Eschwege samt solicitors T. Greeno og A. Forster,
- Arcadia Petroleum Limited m.fl. ved M. Howard, QC, barristers F. Pilbrow og N. Venkatesan samt solicitors S. Trevan, J. Kelly og T. Snelling,
- Europa-Kommissionen ved M. Heller og M. Wilderspin, som befuldmægtigede,

* Processprog: engelsk.

– den schweiziske regering ved M. Schöll, som befuldmægtiget,
og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 24. januar 2019,
afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af bestemmelserne i afdeling 5 i afsnit II (artikel 18-21) i konventionen om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, undertegnet den 30. oktober 2007, hvis indgåelse blev godkendt på Fællesskabets vegne ved Rådets afgørelse 2009/430/EF af 27. november 2008 (EUT 2009, L 147, s. 1, herefter »Lugano II-konventionen«).
- 2 Denne anmodning er blevet fremsat i forbindelse med en tvist mellem Peter Bosworth og Colin Hurley, på den ene side, og Arcadia Petroleum Limited og andre selskaber, på den anden side, vedrørende en påstand om erstatning for de tab, som disse selskaber har lidt som følge af det bedrageri, som P. Bosworth og C. Hurley angiveligt har begået.

Retsforskrifter

- 3 Artikel 5 i Lugano II-konventionen bestemmer:

»En person, der har bopæl på en konventionsstats område, kan sagsøges i en anden konventionsstat:

- 1) a) i sager om kontraktforhold, ved retten på det sted, hvor den pågældende forpligtelse er opfyldt eller skal opfyldes
- b) ved anvendelsen af denne bestemmelse, og medmindre andet er aftalt, er opfyldelsesstedet for den forpligtelse, der ligger til grund for sagen:
 - ved salg af varer, det sted i en konventionsstat, hvor varerne i henhold til aftalen er blevet leveret eller skulle have været leveret
 - ved levering af tjenesteydelser, det sted i en konventionsstat, hvor tjenesteydelserne i henhold til aftalen er blevet leveret eller skulle have været leveret
- c) er litra b) ikke relevant, finder litra a) anvendelse

[...]

- 3) sager om erstatning uden for kontrakt, ved retten på det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået eller vil kunne foregå

[...]«

- 4 Konventionens artikel 18, stk. 1, har følgende ordlyd:

»I sager om individuelle arbejdsaftaler afgøres kompetencen efter denne afdeling, jf. dog artikel 4 og artikel 5, stk. 5.«

5 Konventionens artikel 20, stk. 1, bestemmer:

»En arbejdsgiver kan kun anlægge sag ved retterne i den konventionsstat, på hvis område arbejdstageren har bopæl.«

Twisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

- 6 Arcadia London, Arcadia Singapore og Arcadia Switzerland driver virksomhed med handel med råolie og produkter afledt af olie. Disse selskaber tilhører Arcadia-koncernen, som er 100% ejet af Farahead Holdings Ltd.
- 7 Peter Bosworth og Colin Hurley er britiske statsborgere med bopæl i Schweiz, som på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen var henholdsvis *chief executive officer* og *chief financial officer* i Arcadia-koncernen. De var i øvrigt direktører for Arcadia London, Arcadia Singapore og Arcadia Switzerland og var tilknyttet et af disse selskaber ved en arbejdskontrakt, som var udarbejdet af dem selv eller efter deres egne instrukser.
- 8 Ved stævning indleveret den 12. februar 2015 har Arcadia London, Arcadia Singapore, Arcadia Switzerland og Farahead Holdings (herefter samlet »Arcadia«) anlagt flere sager ved High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Commercial Court) (ret i første instans (England og Wales) (handelssager), Det Forenede Kongerige) mod flere personer, herunder Peter Bosworth og Colin Hurley. Formålet med disse sager var at opnå erstatning for det tab, som Arcadia-koncernen havde lidt som følge af svigagtige transaktioner, som koncernens selskaber var indblandet i.
- 9 Arcadias stævning var støttet på klagepunkter om sammensværgelse med henblik på at forvolde skade ved ulovlige midler (*unlawful means conspiracy*), tilsidesættelse af tillidsforpligtelsen (*breach of fiduciary duty*) og misligholdelser af udtrykkelige og/eller stiltiende kontraktforpligtelser (*breach of express and/or implied contractual duties*), som fulgte af deres arbejdskontrakter.
- 10 Ved processkrift af 9. marts 2015 anfægtede Peter Bosworth og Colin Hurley Det Forenede Kongeriges retters kompetence til at påkende de erstatningskrav, som Arcadia havde fremsat over for dem, med den begrundelse, at disse var omfattet af bestemmelserne i afdeling 5 i afsnit II i Lugano II-konventionen om kompetencereglerne i sager om individuelle arbejdsaftaler, og at erstatningskravene i medfør af disse bestemmelser skulle have været indbragt for retterne i den stat, på hvis område de har deres bopæl, nemlig de schweiziske retter.
- 11 Som følge af denne anfægtelse ændrede Arcadia sin stævning. Koncernen frafaldt sine påstande om misligholdelse af kontraktforpligtelserne og om misligholdelse af disse forpligtelser ved ulovlige midler i forbindelse med sammensværgelsen.
- 12 Ved dom af 1. april 2015 har High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Commercial Court) (ret i første instans (England og Wales) (handelssager)), erklæret sig kompetent til at påkende klagepunkterne vedrørende sammensværgelse med henblik på at forvolde skade ved ulovlige midler (*unlawful means conspiracy*) og tilsidesættelse af tillidsforpligtelsen (*breach of fiduciary duty*), med undtagelse – for så vidt angår sidstnævnte klagepunkt – af de faktiske omstændigheder, der havde fundet sted på det tidspunkt, hvor Peter Bosworth og Colin Hurley var tilknyttet et af selskaberne i Arcadia-koncernen ved en arbejdskontrakt, idet sådanne omstændigheder ifølge denne ret vedrører individuelle arbejdskontrakter og i medfør af artikel 20, stk. 1, i Lugano II-konventionen henhører under de schweiziske domstoles kompetence.
- 13 Peter Bosworth og Colin Hurley har iværksat appel til prøvelse af denne dom ved Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (appeldomstol (England og Wales) (afdelingen for civile sager), Det Forenede Kongerige).

- 14 Denne retsinstans har ved dom af 19. august 2016 forkastet denne appel. Peter Bosworth og Colin Hurley har iværksat appel til prøvelse af denne dom ved den forelæggende ret.
- 15 På denne baggrund har Supreme Court of The United Kingdom (Det Forenede Kongeriges øverste domstol) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:
- »1) Hvad er den korrekte test til afgørelse af, om en påstand, som en arbejdsgiver har nedlagt over for en arbejdstager eller en tidligere arbejdstager (herefter »en arbejdstager«), henhører under »sager om« en individuel arbejdsaftale i den i Lugano [II]-konventionens afsnit [II], afdeling 5 (artikel 18-21) omhandlede forstand?
- a) Er det, for at en påstand, som en arbejdsgiver har nedlagt over for en arbejdstager, er omfattet af artikel 18-21 [i Lugano II-konventionen], tilstrækkeligt, at arbejdsgiveren også *kunne* have gjort gældende, at den påklagede adfærd udgjorde en misligholdelse af arbejdstagerens individuelle arbejdsaftale – selv hvis den påstand, som arbejdsgiveren faktisk har nedlagt, ikke er baseret på anbringender om, at kontrakten er misligholdt, men (f.eks.) nedlægges med en eller flere af de forskellige begrundelser, der er anført i punkt 26 og 27 i redegørelsen for sagens faktiske omstændigheder og problemstillinger?
- b) Eller er den korrekte test, at en påstand, som en arbejdsgiver har nedlagt over for en arbejdstager, kun er omfattet af artikel 18-21 [i Lugano II-konventionen], hvis den forpligtelse, som påstanden faktisk er baseret på, er en forpligtelse i henhold til arbejdsaftalen? Såfremt dette er den korrekte test, følger det da heraf, at en påstand, som kun er baseret på en tilsidesættelse af en forpligtelse, der er opstået uafhængigt af kontrakten (og, såfremt det er relevant, ikke er en forpligtelse, som arbejdstageren »frivilligt har samtykket i«), ikke er omfattet af afdeling 5?
- c) Såfremt ingen af ovenstående test er den korrekte test, hvad er da den korrekte test?
- 2) Såfremt et selskab og en person indgår en »kontrakt« (i den i Lugano II-konventionens artikel 5, stk. 1, omhandlede forstand), i hvilket omfang er det da nødvendigt, at der skal være et underordningsforhold mellem selskabet og personen, for at kontrakten udgør en »individuel arbejdsaftale« i henhold til [konventionens] afdeling 5? Kan et sådant forhold foreligge, når personen er i stand til at fastlægge (og faktisk fastlægger) vilkårene i sin kontrakt med selskabet og har kontrol over og autonomi med hensyn til selskabets daglige drift og udførelsen af sine egne pligter, men selskabets aktionær/aktionærer har bemyndigelse til at bringe forholdet til ophør?
- 3) Såfremt Lugano [II]-konventionens afsnit II, afdeling 5, kun finder anvendelse på sager, som – bortset fra afdeling 5 – ville være omfattet af konventionens artikel 5, stk. 1, hvad er da den korrekte test til afgørelse af, om en påstand er omfattet af artikel 5, stk. 1?
- a) Er den korrekte test, at en påstand er omfattet af artikel 5, stk. 1, hvis det kunne gøres gældende, at den påklagede adfærd udgør en misligholdelse af en kontrakt, selv hvis den påstand, som arbejdsgiveren faktisk har nedlagt, ikke er baseret på anbringender om, at der foreligger misligholdelse af denne kontrakt?
- b) Eller er den korrekte test, at en påstand kun er omfattet af artikel 5, stk. 1, [i Lugano II-konventionen], hvis den forpligtelse, som den faktisk er baseret på, er en kontraktforpligtelse? Såfremt dette er den korrekte test, følger det da heraf, at en påstand, som kun er baseret på en tilsidesættelse af en forpligtelse, der er opstået uafhængigt af kontrakten (og, hvis det er relevant, ikke er en forpligtelse, som sagsøgte »frivilligt har samtykket i«), ikke er omfattet af artikel 5, stk. 1?
- c) Såfremt ingen af ovenstående test er den korrekte test, hvad er da den korrekte test?
- 4) Under omstændigheder, hvor:
- [s]elskab A og B begge er en del af en koncern

- [s]agsøgte X faktisk udfylder rollen som administrerende direktør for denne koncern (som Peter Bosworth gjorde for Arcadia-koncernen: redegørelse for sagens faktiske omstændigheder og problemstillinger, punkt 14), X er ansat i et selskab i koncernen, selskab A (og således er arbejdstager i selskab A) (som Peter Bosworth var det fra tid til anden under de omstændigheder, der er redegjort for i redegørelsen for sagens faktiske omstændigheder og problemstillinger, punkt 15), og ikke er ansat i selskab B i henhold til national ret
- [s]elskab A nedlægger påstande over for X, og denne påstand er omfattet af artikel 18-21 [i Lugano II-konventionen], og
- det andet koncernselskab, selskab B, også nedlægger påstande over for X på grundlag af en tilsvarende adfærd som den, der danner grundlag for selskab A's påstande nedlagt over for X,

hvad er da den korrekte test for afgørelsen af, om den af selskab B nedlagte påstand er omfattet af afdeling 5 i [Lugano II-konventionen]? Navnlig:

- a) Afhænger svaret af, om der mellem X og selskab B var en »individuel arbejdsaftale« i den i afdeling 5 [i Lugano II-konventionen] omhandlede forstand, og i givet fald hvad er da den korrekte test til afgørelse af, om der er en sådan aftale?
- b) Skal selskab B behandles som »arbejdsgiver« for X hvad angår [Lugano II-]konventionens afsnit II, afdeling 5, og/eller er den påstand, som selskab B har nedlagt over for X [i punkt 4, nr. 4), ovenfor], omfattet af artikel 18-21 [i Lugano II-konventionen] på samme måde, som den påstand, som selskab A har nedlagt over for X, er omfattet af artikel 18-21? Navnlig:
 - i) Er selskab B's påstand kun omfattet af artikel 18 [i Lugano II-konventionen], hvis den forpligtelse, som den faktisk er baseret på, er en forpligtelse i henhold til arbejdsaftalen mellem selskab B og X?
 - ii) Eller er påstanden da omfattet af artikel 18 [i Lugano II-konventionen], hvis den påklagede adfærd ville have udgjort en misligholdelse af en forpligtelse i henhold til arbejdsaftalen mellem selskab A og X?
- c) Såfremt ingen af ovenstående test er den korrekte test, hvad er da den korrekte test?»

Om anmodningen om genåbning af den mundtlige forhandling

- 16 Efter generaladvokatens fremsættelse af forslaget til afgørelse har Peter Bosworth og Colin Hurley ved dokument indleveret til Domstolens Justitskontor anmodet om, at retsforhandlingernes mundtlige del genåbnes i henhold til artikel 83 i Domstolens procesreglement. Til støtte for deres anmodning har de i det væsentlige gjort gældende, at generaladvokaten i punkt 45 i forslaget til afgørelse har støttet sin bedømmelse på forkerte faktiske omstændigheder, som ikke svarer til dem, som den forelæggende ret har fastslået.
- 17 Ifølge procesreglementets artikel 83 kan Domstolen til enhver tid, efter at have hørt generaladvokaten, ved kendelse bestemme, at retsforhandlingernes mundtlige del skal åbnes eller genåbnes, navnlig hvis den finder, at sagen er utilstrækkeligt oplyst, eller såfremt en part, efter at denne del af retsforhandlingerne er afsluttet, er fremkommet med nye oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som er af afgørende betydning for Domstolens afgørelse, eller såfremt sagen bør afgøres på grundlag af et argument, som ikke har været drøftet af parterne eller de berørte, som er omfattet af artikel 23 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol.
- 18 Dette er ikke tilfældet her. Domstolen er nemlig efter at have hørt generaladvokaten af den opfattelse, at den har kendskab til alle de omstændigheder, der er nødvendige for at træffe afgørelse, og at sagen ikke skal undersøges på grundlag af nye oplysninger, som er af afgørende betydning for dens afgørelse, eller på grundlag af et argument, som ikke har været drøftet for den.

- 19 Følgelig finder Domstolen, at det er ufornuddent at anordne genåbning af retsforhandlingernes mundtlige del.

Om de præjudicielle spørgsmål

- 20 Da det første, det tredje og det fjerde spørgsmål hviler på den antagelse, at de kontrakter, som knyttede Peter Bosworth og Colin Hurley til visse selskaber i Arcadia-koncernen, udgjorde »individuelle arbejdsaftaler« i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i afdeling 5 (artikel 18-21) i afsnit II i Lugano II-konventionen, er Domstolen af den opfattelse, at det andet spørgsmål skal behandles først.

Det andet spørgsmål

- 21 Med det andet spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om bestemmelserne i afdeling 5 (artikel 18-21) i afsnit II i Lugano II-konventionen skal fortolkes således, at en kontrakt, som knytter en fysisk person til et selskab, kan kvalificeres som »individuel arbejdsaftale« i disse bestemmelsers forstand, når denne person er i stand til at fastlægge eller faktisk fastlægger vilkårene i sin kontrakt og har kontrol over og autonomi med hensyn til selskabets daglige drift og udførelsen af sine egne pligter, men selskabets aktionær eller aktionærer har bemyndigelse til at bringe forholdet til ophør.
- 22 I betragtning af, at disse bestemmelsers ordlyd er identisk med ordlyden af bestemmelserne i afdeling 5 (artikel 18-21) i afsnit II i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT 2001, L 12, s. 1), kan Domstolens fortolkning af disse bestemmelser overføres til fortolkningen af bestemmelserne i afdeling 5 (artikel 18-21) i afsnit II i Lugano II-konventionen (jf. i denne retning dom af 4.12.2014, H, C-295/13, EU:C:2014:2410, præmis 31 og 32).
- 23 For at afgøre, om bestemmelserne i afdeling 5 (artikel 18-21) i afsnit II i Lugano II-konventionen finder anvendelse på en situation som den i hovedsagen omhandlede, er det nødvendigt at undersøge, om Peter Bosworth og Colin Hurley kan anses for i henhold til en »individuel arbejdsaftale« som omhandlet i konventionens artikel 18, stk. 1, at have været knyttet til et af Arcadia-koncernens selskaber, og om de således kan betegnes som »arbejdstagere« som omhandlet i konventionens artikel 18, stk. 2 (jf. i denne retning dom af 10.9.2015, Holterman Ferho Exploitation m.fl., C-47/14, EU:C:2015:574, præmis 34).
- 24 I denne henseende bemærkes, at en sådan kvalificering ikke kan afgøres på grundlag af national ret (dom af 10.9.2015, Holterman Ferho Exploitation m.fl., C-47/14, EU:C:2015:574, præmis 36), og at de juridiske begreber, der er indeholdt i Lugano II-konventionen, skal fortolkes selvstændigt og på en måde, der er fælles for alle kontraherende parter, for at sikre den fulde virkning af konventionen, navnlig af artikel 18 (jf. i denne retning dom af 19.7.2012, Mahamdia, C-154/11, EU:C:2012:491, præmis 42, og af 10.9.2015, Holterman Ferho Exploitation m.fl., C-47/14, EU:C:2015:574, præmis 37).
- 25 Hvad angår begrebet »arbejdstager« skal det tillige bemærkes, at dette begreb ifølge Domstolens faste praksis skal defineres på grundlag af objektive kriterier, som karakteriserer de pågældende personers rettigheder og pligter i det omhandlede arbejdsforhold. Det væsentligste kendetegn ved arbejdsforholdet er imidlertid, at en person i en vis periode præsterer ydelser mod vederlag for en anden og efter dennes anvisninger (jf. bl.a. dom af 20.9.2007, Kiiski, C-116/06, EU:C:2007:536, præmis 25 og den deri nævnte retspraksis).

- 26 Heraf følger, at et arbejdsforhold forudsætter, at der består et underordningsforhold mellem arbejdstageren og dennes arbejdsgiver, og at et sådant underordningsforhold skal vurderes i hvert enkelt tilfælde under hensyntagen til alle de elementer og omstændigheder, der kendetegner forholdet mellem parterne (dom af 10.9.2015, Holterman Ferho Exploitation m.fl., C-47/14, EU:C:2015:574, præmis 46, og af 20.11.2018, Sindicatul Familia Constanța m.fl., C-147/17, EU:C:2018:926, præmis 42).
- 27 Det bemærkes i øvrigt, at indgåelsen af en kontrakt ifølge ordlyden af bestemmelserne i afdeling 5 (artikel 18-21) i afsnit II i Lugano II-konventionen ikke udgør en betingelse for anvendelsen af de særlige kompetenceregler i disse bestemmelser, således at den omstændighed, at der ikke foreligger en formel kontrakt, således som generaladvokaten i det væsentlige har anført i punkt 34-36 i forslaget til afgørelse, ikke udelukker, at der består et arbejdsforhold, som er omfattet af begrebet »individuel arbejdsaftale« i disse bestemmelsers forstand.
- 28 Imidlertid kan et sådant arbejdsforhold kun kvalificeres som en »individuel arbejdsaftale« som omhandlet i bestemmelserne i afdeling 5 (artikel 18-21) i afsnit II i Lugano II-konventionen, såfremt der foreligger et underordningsforhold mellem selskabet og den pågældende direktør.
- 29 I den foreliggende sag skal det bemærkes, at ifølge den forelæggende rets oplysninger var Peter Bosworth og Colin Hurley henholdsvis *chief executive officer* og *chief financial officer* i Arcadia-koncernen, de var direktører i selskaberne Arcadia London, Arcadia Singapore og Arcadia Switzerland, de var tilknyttet et af disse selskaber ved en arbejdskontrakt, som var udarbejdet af dem selv eller efter deres egne instrukser, og de har altid handlet for og på vegne af alle Arcadia-koncernens selskaber.
- 30 Det fremgår ligeledes af forelæggelsesafgørelsen, at Peter Bosworth og Colin Hurley, selv om de var arbejdstagere, udøvede kontrol over hvem, der ansatte dem hvor og på hvilke vilkår.
- 31 Under disse omstændigheder har Peter Bosworth og Colin Hurley haft en ikke ubetydelig kapacitet til at påvirke Arcadia, og følgelig må det fastslås, at der ikke forelå noget underordningsforhold (jf. i denne retning dom af 10.9.2015, Holterman Ferho Exploitation m.fl., C-47/14, EU:C:2015:574, præmis 47), uanset om de selv besad en del af Arcadias aktiekapital.
- 32 Det er i denne forbindelse uden betydning, at Peter Bosworth og Colin Hurley stod til ansvar over for aktionærerne i Arcadia-koncernen, som via Farahead Holdings havde bemyndigelse til at ansætte og afskedige dem.
- 33 Som anført af generaladvokaten i punkt 46 i forslaget til afgørelse, er hverken de generelle retningslinjer for selskabets aktiviteter, som direktøren får fra aktionærerne i det selskab, som han leder, eller aktionærernes retlige kontrolmekanismer i sig selv kendetegnende for, at der foreligger et underordningsforhold, således at den omstændighed, at aktionærerne har mulighed for at afskedige en direktør, ikke alene er tilstrækkelig til at fastslå, at der består et sådant underordningsforhold.
- 34 Det følger heraf, at en kontrakt, som er indgået mellem et selskab og dets direktør, under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede ikke udgør en »individuel arbejdsaftale« som omhandlet i bestemmelserne i afdeling 5 (artikel 18-21) i afsnit II i i Lugano II-konventionen.
- 35 Henset til ovenstående betragtninger skal andet spørgsmål besvares med, at bestemmelserne i afdeling 5 (artikel 18-21) i afsnit II i i Lugano II-konventionen skal fortolkes således, at en kontrakt, som knytter en fysisk person med ledelsesfunktioner til et selskab, ikke skaber et underordningsforhold mellem dem og derfor ikke kan kvalificeres som »individuel arbejdsaftale« i disse bestemmelsers forstand, når denne person er i stand til at fastlægge eller faktisk fastlægger vilkårene i sin kontrakt og har kontrol over og autonomi med hensyn til selskabets daglige drift og udførelsen af sine egne pligter, selv om selskabets aktionær eller aktionærer har bemyndigelse til at bringe denne kontrakt til ophør.

Det første, det tredje og det fjerde spørgsmål

- 36 Henset til besvarelsen af det andet spørgsmål er det ufornuddent at besvare det første, det tredje og det fjerde spørgsmål.

Sagsomkostninger

- 37 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parter udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Første Afdeling) for ret:

Bestemmelserne i afdeling 5 (artikel 18-21) i afsnit II i konventionen om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, undertegnet den 30. oktober 2007, hvis indgåelse blev godkendt på Fællesskabets vegne ved Rådets afgørelse 2009/430/EF af 27. november 2008, skal fortolkes således, at en kontrakt, som knytter en fysisk person med ledelsesfunktioner til et selskab, ikke skaber et underordningsforhold mellem dem og derfor ikke kan kvalificeres som »individuel arbejdsaftale« i disse bestemmelsers forstand, når denne person er i stand til at fastlægge eller faktisk fastlægger vilkårene i sin kontrakt og har kontrol over og autonomi med hensyn til selskabets daglige drift og udførelsen af sine egne pligter, selv om selskabets aktionær eller aktionærer har bemyndigelse til at bringe denne kontrakt til ophør.

Underskrifter